

137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet

az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról

A Kormány a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 35. § (1) bekezdésének *b)* pontjában foglalt feladatkörében eljárva, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 153. § (1) bekezdésének 6. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja:

Az államilag elismert nyelvvizsga

1. § (1) Államilag elismert nyelvvizsgának minősül az e rendelet szabályai alapján akkreditált vizsgarendszer szerint, és vizsgáztatási joggal felruházott szervezet által lefolytatott, a nyelvismeret tanúsítására szolgáló nyelvvizsga.

(2) Államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló nyelvvizsgáztatásra és az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátására akkreditált vizsgaközpont jogosult.

2. § (1) Nyelvvizsga természetes vagy mesterséges, élő vagy holt nyelvből tehető.

(2) A nyelvvizsga az alábbi készségeket méri:

- a)* az olvasott szöveg értése,
- b)* a hallott szöveg értése,
- c)* az írott szöveg létrehozása,
- d)* a beszédkésztség,
- e)* közvetítői készség.

(3) A nyelvvizsga egynyelvű, ha a (2) bekezdés *a)-d)* pontjában foglalt készségeket méri, és kétnyelvű, ha (2) bekezdés *a)-e)* pontjában foglalt készségeket méri. Az egynyelvű nyelvvizsga kiegészítő vizsgával kétnyelvűvé tehető.

(4) A nyelvvizsga lehet:

- a)* fajtája szerint
 - aa)* általános nyelvi, amennyiben a mindennapi élethelyzetekben történő idegennyelvi kommunikációhoz szükséges nyelvismeret meglétét minden készségben méri,
 - ab)* szaknyelvi, amennyiben szakmai tevékenység során történő idegennyelvi kommunikációhoz szükséges szaknyelvi nyelvismeret meglétét minden készségben méri;
- b)* típusa szerint
 - ba)* szóbeli, amennyiben a beszédértés és beszédkésztség mérésére terjed ki,
 - bb)* írásbeli, amennyiben az olvasott szöveg értésének készségére és az íráskészség mérésére terjed ki,
 - bc)* komplex, amennyiben mind a szóbeli, mind az írásbeli készségek mérésére kiterjed.

(5) Bizonyítvány szóbeli vizsga, vagy írásbeli vizsga, valamint egy vizsgaidőszakban, ugyanannál a vizsgaközpontnál tett írásbeli és szóbeli vizsga sikeres letétele esetén adható ki. A szóbeli és írásbeli típusú vizsgabizonyítványok együttesen a komplex nyelvtudást igazoló vizsgabizonyítvánnyal lehetnek egyenértékűek, függetlenül a két vizsgacselekmény között eltelt időtől és a vizsga helyétől szolgáló vizsgaközponttól. Ugyanazon nyelvből tett részvizsgák egyesíthetők. Az egyesíthető részvizsgák típusait az *1. számú melléklet* tartalmazza. A különböző szintű részvizsgák az egyesíteni kívánt részvizsgák közül az alacsonyabb szintűvel egyenértékű komplex vizsgává egyesíthetők. Szaknyelvi részvizsgák csak azonos szakmai tartalom, a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvényben meghatározott képzési területen belül egyesíthetők. Részvizsgák egyesítéséről, kérelemre, az Oktatási Hivatal (továbbiakban: Hivatal) igazolást ad ki. Az igazolás csak az eredeti részvizsgabizonyítványokkal együtt érvényes.

(6) A nyelvvizsga alap-, közép- és felsőfokon a 2. § (2) bekezdésben felsorolt minden nyelvi készséget teljes körűen mér, az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretben (a továbbiakban: KER) ajánlott hatfokozatú rendszer megfelelő szintjének a nyelvvizsga-bizonyítványban való megjelenítésével. A magyarországi államilag elismert, akkreditált nyelvvizsgafokozatok KER szerinti megfeleltetése a következő: az alapfok megfelel a KER küszöbszintjének (B1), a középfok a KER középszintjének (B2), a felsőfok pedig a KER haladószintjének (C1). A szintek leírását a *2. számú melléklet* tartalmazza.

A nyelvvizsgáztatás rendje

3. § (1) Nyelvvizsgára minden 14. életévét betöltött személy jelentkezhet. A magyar állampolgárságú vizsgázó bármely akkreditált, a vizsgázó által választott idegen nyelvből, a nem magyar állampolgárságú vizsgázó bármely akkreditált idegen nyelvből és magyar nyelvből jelentkezhet vizsgáztatási joggal rendelkező, akkreditált vizsgaközpontnál nyelvvizsgára. A jelentkezés meghatározott fajtájú, típusú és szintű vizsgára történik. A jelentkező a vizsgaközpont bármely - a 8. § (3) bekezdése szerint működő - vizsgahelyén tehet vizsgát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában idegen nyelvnek minősül minden, a Magyar Köztársaság hivatalos nyelvétől eltérő nyelv.

(3) A nyelvvizsgáért vizsgadíjat kell fizetni, melyet a vizsgaközpont állapít meg.

4. § (1) A nyelvvizsgáztatás az akkreditált vizsgaközpont által delegált bizottság előtt történik. A bizottság legalább két tagból áll. Nem lehet a vizsgabizottság tagja a vizsgázónak a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § b) pontjában meghatározott hozzátartozója, illetve aki a jelentkezőnek a nyelvvizsgára történő felkészítésében részt vett. A nyelvvizsgán a vizsgázó minden egyes nyelvi teljesítményét két értékelő értékeli. A vizsgázóval az írásbeli, szóbeli vagy komplex vizsga eredményét a vizsgaközpont a vizsga időpontját követően, legkésőbb 30 napon belül közli. A vizsgázó minden írásban teljesített nyelvvizsga-feladatát, a feladatok megadásával és az értékelési útmutatóval egyetemben, valamint szóbeli teljesítményének értékelését megtekintheti, és saját megoldásairól kézzel másolatot, illetve - ahol a feltételek helyben rendelkezésre állnak - saját költségére géppel fénymásolatot készíthet. A másolat készítését úgy kell biztosítani, hogy az az értékelő személyes adataihoz történő hozzáférést ne tegye lehetővé. A vizsgadolgozatok másolását a vizsgaközpont - ha erre a vizsgázó figyelmét már a jelentkezési lapon felhívta - korlátozhatja azzal, hogy a kézzel történő másolásra adott idő harminc percnél kevesebb nem lehet.

(2) A vizsgaközpont a sikeres vizsgákról - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel -, a vizsgaesemény időpontjától számított legkésőbb 60 napon belül köteles a Hivatal által a (4) bekezdés szerint kiállított vizsgabizonyítványt a vizsgázók rendelkezésére bocsátani.

(3) Az eredmény közlésétől számított 15 napon belül felülvizsgálati kérelemmel lehet élni a vizsga értékelésére, jogszabálysértésre vagy az eredményszámításban mutatkozó számszaki hibára történő hivatkozással. A vizsgaközpont vezetője a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálja, és amennyiben a kérelemben foglaltakkal egyetért, a vizsgaközpont a döntését módosítja. A vizsgaközpont vezetője a felülvizsgálati kérelem tárgyában annak benyújtásától számított 15 napon belül hozza meg döntését és erről a vizsgázót értesíti. A vizsgázó a felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott döntés közlésétől számított 15 napon belül a döntés ellen a Hivatalhoz címzett, de a vizsgaközponthoz benyújtandó panasszal élhet jogszabálysértésre vagy az eredményszámításban mutatkozó számszaki hibára történő hivatkozással. A panaszt a Hivatal bírálja el a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 102-105. §-ai szerint. Felülvizsgálati kérelem, illetve panasz elbírálása alapján sikeresnek ítélt vizsga esetében, a jogerős döntés közlésétől számított 15 napon belül köteles a vizsgaközpont a vizsgabizonyítványt a vizsgázó rendelkezésére bocsátani.

(4) A vizsgaközpont a vizsgáról a Hivatal elektronikus felületén nyelvvizsga-anyakönyvet állít ki. A nyelvvizsga-anyakönyvet a vizsgaközpont a vizsgázó jelentkezése után legfeljebb 10 nappal nyitja meg. A nyelvvizsga-anyakönyvet a vizsgaközpont folyamatosan tölti fel a vizsgára történő beosztás, a vizsgáztató és értékelő személyek és a vizsga értékelésének adataival. A vizsgázónak a vizsgára történő beosztását a vizsgaközpont legkésőbb a vizsgát megelőző 10. napon rögzíti, és erről egyidejűleg a vizsgázót értesíti. Az elektronikus nyelvvizsga-anyakönyvet a megnyitástól számított legfeljebb 90 napon belül le kell zárni. Bizonyítványt a Hivatal csak teljes egészében kitöltött, szabályos nyelvvizsga-anyakönyv alapján állít ki. A nyelvvizsga-anyakönyv alapján a nyelvvizsga-bizonyítványról a Hivatal másodlatot adhat ki a nyelvvizsga-bizonyítvány jogositójának kérésére.

A nyelvvizsgáztatással kapcsolatos állami feladatok

5. § (1) A Hivatal nyelvvizsgáztatással kapcsolatos feladatai körében:

a) kidolgozza és közzéteszi az Akkreditációs Kézikönyvben az akkreditációhoz benyújtandó dokumentumok leírását, továbbá a nyelvtudásmérés módszertani útmutatóját,

b) felülvizsgálja a Kézikönyvet évente egyszer, szükség esetén módosítja azt,

c) elbírálja a vizsgaközpont, valamint a vizsgahelyek, vizsgarendszer létesítésére, illetve a vizsgarendszer új nyelvvizsgálattal történő bővítésére irányuló akkreditációs kérelmeket, és legalább két évente lefolytatja felülvizsgálataikat.

(2) A Hivatal adja ki az első fokú akkreditációs határozatokat, végzi a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítását, vezeti a nyelvvizsgák nyelvvizsga-anyakönyveinek nyilvántartását.

(3) A Hivatal kezeli az akkreditációs bevételeket, amelyekből fedezi a nyelvvizsgáztatással kapcsolatos feladatainak ellátásához szükséges kiadásait.

(4) A nyelvvizsga letételét közhitelesen igazoló bizonyítványok és nyelvvizsga-anyakönyvek országosan egységes, papír alapú és elektronikus formanyomtatványát a Hivatal dolgozza ki és bocsátja a vizsgaközpontok rendelkezésére. A bizonyítványok előállításának költségeit a vizsgaközpontok viselik.

(5) A Hivatal a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat egyetértésével jelöli ki azt a nyomdát, amellyel a vizsgaközpont a vizsgabizonyítványokat elkészíttetheti.

(6) A Hivatal hivatalos megkeresésre állást foglal a nyelvvizsgával összefüggő ügyekben.

(7) A Hivatal rendszeresen, de évente legalább kétszer szakmai egyeztetés céljából összehívja az akkreditált vizsgaközpontok képviselőit.

6. § (1) A nyelvvizsgáztatással kapcsolatos az 5. § (1) bekezdésében, valamint a 8. §-ban felsorolt feladatok ellátásában szakértői testületként közreműködik, a legalább 5, legfeljebb 9 tagból álló Nyelvvizsgát Akkreditáló Testület (a továbbiakban: Testület).

(2) A Testület tagjai Magyarországon szerzett, egyetemi szintű nyelv- és irodalom szakos tanári szakképzettséget igazoló oklevéllel, illetve idegennyelv-szakos, tanári szakképzettséget igazoló mesterfokozattal, valamint a nyelvoktatás és vizsgáztatás terén legalább tízéves gyakorlattal rendelkeznek. A Hivatal elnöke a Testület tagjait és elnökét pályázat útján három évre bízza meg. A három év elteltével a pályázati kiírást meg kell ismételni. Egy személy legfeljebb 6 éves időtartamra kaphat megbízást. A Hivatal elnöke felmenti a Testület tagját, illetve elnökét, amennyiben a tagsággal, illetve elnökséggel összefüggő kötelezettségeinek - neki felróható okból - nem tesz eleget.

(3) A Testület tagjainak és elnökének tevékenységével és díjazásával kapcsolatos szabályokat ügyrend rögzíti, melyet a Hivatal elnöke hagy jóvá.

Az akkreditációs és a honosítási eljárás közös szabályai

7. § (1) A Hivatal az akkreditációs és honosítási eljárás során a Ket. szabályai szerint jár el. A Hivatal elsőfokú döntései ellen az oktatási és kulturális miniszterhez (a továbbiakban: miniszter) lehet fellebbezni.

(2) A külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány honosítási eljárása során a Hivatal a kérelem benyújtásától számított 90 napon belül, az akkreditációs eljárás során 60 napon belül hoz határozatot.

(3) A vizsgaközpont által kezdeményezett akkreditációs eljárásban, és a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítási eljárásában, a hatóság az eljárási cselekményeit - a határozat közlésének kivételével - elektronikus úton is gyakorolja. E közigazgatási hatósági ügyekben az ügyfél kérelmét - annak közokirati melléklete kivételével - elektronikus úton is előterjesztheti. Az e rendeletben szabályozott közigazgatási hatósági ügyekben az eljáró hatóság a Ket. szabályaival összhangban nyújt elektronikus tájékoztató szolgáltatást.

A vizsgaközpontok és vizsgarendszerek akkreditálása

8. § (1) Akkreditált vizsgaközpontként olyan oktatási vagy vizsgáztatási tevékenységet folytató, Magyarországon bejegyzett jogi személy működhet, amely képes és alkalmas nyelvvizsgák lefolytatására, vizsgarendszere megfelel az akkreditáció feltételeinek, és angol, francia, német, olasz, orosz, spanyol nyelv vizsgáztatása esetén nyelvenként legalább öt, egyéb nyelvekből legalább három nyelvvizsgáztatásra alkalmas személy vizsgáztatóként való alkalmazását igazolja. Külföldi jogi személy Magyarországon bejegyzett szervezete vagy intézménye által kérelmezheti vizsgaközpontként való akkreditációját.

(2) A vizsgaközpont feladatai, illetve működésére vonatkozó szabályok:

a) minden akkreditált nyelvből, minden szinten, évente legalább egyszer hirdet vizsgát;

b) egy-egy készség - a beszédkészség kivételével - mérésére irányuló feladat, változatlan formában, évente legfeljebb egy vizsgaalkalommal használható fel;

c) a vizsgák követelményrendszeréről, lebonyolításáról nyomtatott formában és elektronikus felületen folyamatosan tájékoztatja a vizsgázókat;

d) vizsgarendszereit folyamatosan fejleszti;

e) teljes körűen dokumentálja a vizsgával kapcsolatos eseményeket, beleértve az elektronikus nyelvvizsga-anyakönyvek vezetését és a vizsgabizonyítványok elkészíttetését is;

f) a fogyatékos személyek számára a fogyatékoságának megfelelő vizsgakörülményeket teremt, az esélyegyenlőség biztosítása érdekében;

g) képzí, és évente legalább egyszer továbbképzí a vizsgáztató személyeket;

h) vizsgaszabályzatában meghatározza a vizsga szabályainak megsértéséhez fűződő következményeket.

(3) A vizsgaközpont a nyelvvizsgát a vizsgaközponton kívül is megszervezheti. Ebben az esetben a központtól eltérő vizsgahelyeket szintén akkreditációs eljárás alá kell vonni az 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint.

9. § (1) Az akkreditált vizsgarendszer:

a) mindhárom szinten egy, arra a szintre kidolgozott nyelvvizsgálóval minden nyelvi készséget mér, és elkülönülten értékeli;

b) vizsgáinak belső érvényességét és megbízhatóságát minden vizsgaalkalommal dokumentálja;

c) az akkreditációért folyamodó vizsgaközpont szellemi alkotása, saját fejlesztésű, eredeti és a célcsoport igényeinek megfelelő;

d) értékelési rendszere illeszkedik az alkalmazott mérési eszközökhöz.

(2) Az akkreditált vizsgarendszer új vizsganyelvvel bővíthető.

(3) Ha a vizsgaközpont a vizsgarendszer bármely elemét meg kívánja változtatni, a Hivatalhoz erre irányuló kérelmet nyújt be. A Hivatal a kérelmet megvizsgálja és a benyújtásától számított 30 napon belül határozatot hoz arra vonatkozóan, hogy a változtatást engedélyezi-e.

10. § (1) Akkreditált vizsgáztató az lehet, aki az adott nyelvből

a) Magyarországon szerzett, vagy

b) az adott nyelvet hivatalos nyelvként használó országban kiállított és Magyarországon elismert, vagy

c) az Európai Gazdasági Térséghez tartozó országban kiállított és Magyarországon elismert egyetemi szintű nyelv- és irodalom szakos tanári, vagy főiskolai szintű nyelv- és irodalom szakos tanári, nyelvtanári szakképzettséget igazoló oklevéllel, illetve idegennyelv-szakos tanári szakképzettséget igazoló mesterfokozattal rendelkezik, és az oklevél kiállítását követően legalább hároméves nyelvoktatási, és a nyelvoktatás területén szerzett legalább hároméves vizsgáztatási tapasztalatot tud igazolni.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában az Európai Gazdasági Térséghez tartozó országnak minősül az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján, a szabad mozgás és tartózkodás joga tekintetében, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéstől eltérően, azon nyelvek esetében, amelyekből Magyarországon nincs nyelvtanárképzés, vizsgáztató lehet, aki felsőfokú pedagógiai szakképzettséggel, az adott nyelvből államilag elismert felsőfokú (C1 szintű) nyelvvizsgálóval, a nyelvoktatás területén szerzett legalább egyéves vizsgáztatási és kétéves nyelvoktatási tapasztalattal rendelkezik.

(4) Szaknyelvi vizsgák esetében az (1) és (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően vizsgáztató az lehet, aki az adott nyelvet hivatalos nyelvként használó országban vagy Magyarországon szerzett, a szaknyelvi vizsgarendszernek megfelelő szakirányú oklevéllel, továbbá államilag elismert vagy azzal egyenértékű felsőfokú általános vagy szaknyelvi nyelvvizsga-bizonyítvánnyal rendelkezik, illetve igazolni tudja magas szintű szaknyelvi ismereteit.

11. § (1) Az akkreditációs eljárás során - mind a vizsgaközpont, mind a vizsgarendszer akkreditációjának esetében - szakértői megbízást kaphat az a személy, aki a 10. §-ban foglaltaknak megfelel, az akkreditációért folyamodó vizsgaközponttal munkaviszonyban, illetve munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban nem áll, és a vizsgarendszer kidolgozásában nem vett részt.

(2) Vizsgarendszer kiegészítése is kérelmezhető, amennyiben a vizsgaközpont akkreditált vizsgarendszerét újabb nyelvvizsgálóval kívánja kiegészíteni.

(3) Nyelvvizsga letételére jogszabály vagy belső szabályzat által kötelezett közalkalmazotti, illetve köztisztviselői kör számára, minisztériumok belső szervezeti egységei által végzett, illetve szervezett szaknyelvi nyelvvizsgák esetén, csak a nyelvvizsgarendszert, valamint a kívánt nyelveket kell akkreditáltatni. E vizsgáztatói helyek csak a kötelezetti kör számára szerveznek nyelvvizsgákat. E szaknyelvi vizsgák államilag elismert szaknyelvi vizsgának minősülnek.

(4) A jogerős akkreditációs határozatot a Hivatal honlapján közzé kell tenni. Az akkreditáció visszavonásig érvényes.

(5) A Hivatal a nyelvvizsgáztatással kapcsolatosan befolyt saját tárgyévi bevételének legalább 10 és legfeljebb 25%-át, a tárgyévet követő évben, a nyelvoktatás, illetve nyelvvizsgáztatás fejlesztésével kapcsolatos feladatokra fordítja.

12. § (1) A Hivatal, illetve az általa kirendelt szakértők a vizsgaközpontokat, vizsgarendszereket, vizsgahelyeket legalább kétévenként ellenőrzik.

(2) Az ellenőrzést végző személyek az ellenőrzés során a vizsgaközpont és vizsgahely szakmai működésére vonatkozó iratokba betekinthetnek, a vizsgákon részt vehetnek, és a vizsgáztatóknak, illetve a vizsgázóknak kérdéseket tehetnek fel. Az ellenőrzés során a Hivatal a vizsgákon felhasznált írásbeli feladatlapokat a vizsgaközponttól bekérheti azzal, hogy a feladatlapokba a Hivatalnak az ellenőrzésben részt vevő köztisztviselője, illetve az eljárás során kirendelt szakértő tekinthet be.

(3) Ha az ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy az akkreditált vizsgaközpont, a vizsgarendszer egésze, illetve része, vagy a vizsgahely nem felel meg az akkreditáció feltételeinek, illetőleg, ha az ellenőrzést lefolytató bizottság az akkreditáció alapjául szolgáló dokumentumokban foglaltaktól eltérő működést tapasztal, a Hivatal a vizsgaközpontot határidő tűzésével felhívja a jogszabálysértés megszüntetésére. Ha a vizsgaközpont a

felhívásban foglaltaknak határidőn belül nem tesz eleget, az ellenőrzés eredményes lefolytatását akadályozza, továbbá ismételt vagy súlyos jogszabálysértés esetén a Hivatal az akkreditációt felfüggesztheti. A Hivatal az akkreditációt visszavonja a vizsga eredményére közvetlenül kiható, súlyos és ismételt szabálysértés esetén. Az akkreditáció felfüggesztéséről, illetve visszavonásáról a Hivatal határozatot hoz. Ebben rendelkeznie kell a visszavonás, illetve felfüggesztés miatt szükséges pénzügyi, jogi és szervezési kérdések rendezésének módjáról. Az akkreditáció visszavonásáról szóló jogerős határozatot a Hivatal honlapján közzé kell tenni.

A külföldön kiállított nyelvvizsga-bizonyítványok honosítása

13. § (1) Honosítani külföldi nyelvvizsgaközpont egynyelvű, általános, illetve szaknyelvi típusú nyelvvizsga-bizonyítványát lehet.

(2) A honosítási eljárás kétféle:

- a) általános honosítási eljárás,
- b) egyedi honosítási eljárás.

(3) Általános honosítási eljárás keretében egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítványt, államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítványra lehet honosítani abban az esetben, ha

a) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a nyelvvizsga-bizonyítvány az akkreditációs határozat dátuma előtt Magyarországon került kiállításra;

b) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a kérelmező a honosítandó nyelvvizsga-bizonyítványt külföldön szerezte;

c) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkezik, de a Hivatal a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát.

(4) A Hivatal minden év január 31-ig tájékoztatásul közzéteszi a honlapján azon külföldi vizsgaközpontok által kiadott nyelvvizsga-bizonyítványok listáját, amelyek általános honosítási eljárásban honosíthatók.

(5) Egyedi honosítási eljárás keretében, Magyarországon vizsgatevékenységet nem folytató, külföldi szervezet által, 2000. január 1. után kiállított vizsgabizonyítvány államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyá honosítható. A honosíthatóság megállapításához a Hivatal megkeresheti a bizonyítványt kiállító szervezetet, vagy más hivatalos szervet, továbbá szakértőt vehet igénybe.

(6) A honosítási eljárás kérelemre indul. A kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemben meg kell jelölni a nyelvvizsga honosíttatni kért szintjét, fajtáját, illetve típusát. Amennyiben a kérelmező egynyelvű bizonyítványát kétnyelvű, államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékűre kívánja honosítani, kiegészítő vizsgát tesz a (8) bekezdésben foglaltak szerint.

(7) A kérelemhez csatolni kell a külföldi nyelvvizsgabizonyítvány

- a) hiteles másolatát,
- b) egyedi eljárás esetén a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány hiteles fordítását,
- c) a honosítási eljárás díjának a Hivatal számlájára történt befizetésének igazolását.

(8) A honosítási eljárás során a Hivatal a kérelem alapján megvizsgálja a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány által tanúsított, 2. § (2) bekezdésében meghatározott készségek meglétét és ha valamely készség mérését a bizonyítvány nem tanúsítja, a külföldi bizonyítvány honosítását kiegészítő vizsga letételéhez köti. Kiegészítő vizsga előírása esetén a határozatban rendelkezni kell a vizsga letételének határidejéről és a vizsgáztató nyelvvizsgaközponttról.

(9) A külföldi bizonyítvány honosíthatóságáról a Hivatal határozatot hoz, amelyben megállapítja, hogy a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány a kérelemben szereplő szint, fajta, illetve típus szerint Magyarországon államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékűnek minősül-e.

(10) A honosítási határozat csak az eredeti külföldi nyelvvizsga-bizonyítvánnyal együtt érvényes.

(11) A szintek besorolása a KER alapján, a Magyarországon akkreditált államilag elismert nyelvvizsgákhoz, illetve azok szintjeihez viszonyítva történik.

A nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű okiratok

14. § (1) Az idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló, államilag elismert, külföldi közoktatási intézményben szerzett érettségi bizonyítvány, illetve államilag elismert, külföldi felsőoktatási intézményben szerzett oklevél, az oktatás nyelve szempontjából, államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A külföldi oklevél az elismert vagy honosított szakképzettség alapján, illetve az a külföldi bizonyítvány, amely olyan szakképesítést tanúsít, amely Magyarországon megszerzhető, érettségi vizsgához kötött szakképesítésként ismertek el, államilag elismert szaknyelvi, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a magyarországi vagy külföldi felsőoktatási intézményben élő, vagy holt idegen nyelv szakon szerzett bölcsész, valamint élő vagy holt idegen nyelv és irodalom szakos tanári, nyelvtanári, idegennyelv-szakos mesterfokozattal rendelkező tanári, továbbá tanító szakon idegen nyelv műveltségterületen szerzett tanítói oklevél, kizárólag a tanult idegen nyelv szempontjából felel meg államilag elismert, általános, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának. Az idegennyelv-alapszakos bölcsész idegen nyelv szakképzettséget igazoló oklevél, a szakképzettségben jelölt nyelv szempontjából felel meg államilag elismert, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának. Az alapszakos bölcsész idegen nyelv szakirányt jelölő oklevél, a szakirányban tanult nyelv szempontjából, a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott nyelvi kimeneti szintnek megfelelő szintű, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű.

(3) Magyarországon felsőoktatási intézményben nemzetiségi tanári, nemzetiségi tanítói, nemzetiségi óvodapedagógusi szakon megkezdett és ott befejezett tanulmányokat igazoló bizonyítvány, oklevél, az oktatási intézmény oktatási nyelve szempontjából államilag elismert, általános, kétnyelvű komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(4) A külföldön vagy Magyarországon szerzett nemzetközi érettségi bizonyítvány az oktatás nyelvén, államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(5) Nem magyar állampolgárok esetében, magyar közoktatási, illetve felsőoktatási intézményben, magyar nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló érettségi bizonyítvány, illetve oklevél, államilag elismert magyar, mint idegen nyelv egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(6) A felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 1. számú mellékletében felsorolt felsőoktatási intézményben idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló oklevél - az oktatás nyelve szempontjából - államilag elismert, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(7) Sikeresen befejezett érettségi vizsga esetén az idegennyelvi érettségi vizsga, az érettségi vizsgaszabályzatról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendeletben meghatározottak szerinti vizsgaeredménye az államilag elismert nyelvvizsgával, az elért vizsgaeredményt igazoló érettségi bizonyítvány pedig az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű.

(8) A szakfordító és tolmácsolás megszerzésének feltételeiről szóló 7/1986. (VI. 26.) MM rendelet, illetve a szakirányú továbbképzési rendeletek előírásai szerint, valamint miniszteri engedély alapján folytatott, és befejezett szakfordító vagy szakfordító és tolmácsolás befejezéseként kiállított oklevél, illetve képesítő bizonyítvány - a tanult nyelv szempontjából - államilag elismert, szaknyelvi, kétnyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A fordító és tolmács mesterszakos oklevél - a tanult nyelv szempontjából - államilag elismert, általános, kétnyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

Záró rendelkezések

15. § (1) E rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépését követően benyújtott kérelmekre kell alkalmazni.

(2)-(3)

(4) E rendelet a hatálybalépését megelőzően kibocsátott nyelvvizsga-bizonyítványok érvényességét nem érinti.

(5)

(6) Az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatás rendjéről és a nyelvvizsga-bizonyítványokról szóló 71/1998. (IV. 8.) Korm. rendelet alapján akkreditált, illetve egyenértékűsített vizsgaközpontoknak 2009. január 1-jéig felül kell vizsgálniuk és át kell alakítaniuk vizsgarendszereiket és működési feltételeiket e jogszabály rendelkezéseinek megfelelően.

(7) A rendelet hatálybalépését követő 30. napon hatályát veszti a (2)-(3) bekezdés. A rendelet hatálybalépését követő 91. napon hatályát veszti az (5) bekezdés.

1. számú melléklet a 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelethez

Egyesíthető részvizsgák típusai	Egyenértékű vizsgatípus
Általános egynyelvű szóbeli és Általános egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Általános kétnyelvű írásbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános egynyelvű szóbeli és Általános kétnyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Általános kétnyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex

Általános egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi egynyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános kétnyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű írásbeli és Szaknyelvi egynyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex
Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Szaknyelvi kétnyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex

2. számú melléklet a 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelethez

1. Alapfokú (B1 szintű) nyelvtudást mérő vizsga

1.1. A B1 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élethelyzetekben és/vagy szakmai tevékenység során előforduló egyszerű, idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

1.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek és kompetenciák vizsgálatára irányul:

a) a nyelvhasználó megérti az olyan lassú és világos köznyelvi beszédet, amely jól ismert témáról szól (pl. család, otthon, szabadidő, munkahely stb.). Apróbb félreértések még gyakoriak; tempóváltásnál problémák adódhatnak;

b) a nyelvhasználó reagál a hozzá intézett beszédre, nem veszíti el a társalgás fonalát. Képes kifejezni elemi igényeit, de időnként pontatlanul beszél, elég sok szünettel;

c) a nyelvhasználó megérti az egyszerű írásos szövegeket, mert aktív, minimum-szókincsén túlmenően rendelkezik arányos, passzív tartománnyal, valamint ismeri a célnyelv alapvető szerkezeit;

d) a nyelvhasználó képes a számára ismerős témákban egyszerű szöveget létrehozni és írásban rögzíteni;

e) a nyelvhasználó ismeri a célnyelvű beszédközösség legegyszerűbb mindennapi kommunikációs és kulturális szokásait, konvencióit;

f) kétnyelvű vizsgák esetén a nyelvhasználó képes egyszerű célnyelvű szövegek magyar nyelvű fordítására, illetve magyar szövegek viszonylag pontos, célnyelvű közvetítésére. Utóbbi tartalmazhat alaki, nyelvtani, lexikai hibákat, de súlyos információs hibát nem.

2. Középfokú (B2 szintű) nyelvtudást mérő vizsga követelményei

2.1. A B2 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élet és/vagy szakmai tevékenység során előforduló, az önálló idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

2.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek, és kompetenciák vizsgálatára irányulhat:

a) a nyelvhasználó megérti a szóbeli kommunikáció lényegét, jellegét, de előfordulhatnak olyan lényegtelen részletek, amelyeket nem ért meg pontosan. Ezen készségét a gyakori társalgási témákon túlmenően, szakterületének megfelelő szaknyelvi témákban is képes érvényesíteni;

b) a nyelvhasználó képes folyamatos, változatos és természetes interakcióba lépni anyanyelvű partnerrel is, nem kell a szavakat keresgélnie. Kerüli azonban az elvontabb lexikai síkokat, beszéde nem idiomatikus;

c) a nyelvhasználó összetettebb és elvontabb írott szövegeket is megért, durva félreértés nem fordul elő;

d) a nyelvhasználó képes világos és részletekbe menő szöveget alkotni, véleményét kifejteni, egyszerűen érvelni, valamint elemzéseket folytatni gyakori általános, illetve számára ismert szakmai témakörökben. Nyelvhasználata azonban tartalmazhat stilisztikai hibákat, a nyelvi megfogalmazás időnként lehet akadozó;

e) a nyelvhasználó ismeri a célnyelvű beszédközösség legfontosabb mindennapi kommunikációs és kulturális szokásait, konvencióit;

f) kétnyelvű vizsga esetén a nyelvhasználó közvetíti az összetettebb és elvontabb általános és szakmai szövegeket. Magyarra fordításai, tömörítései gyakorlottságról és stílusérzékről tanúskodnak. Célnyelvű fordításai, tömörítései - bár nyelvtanilag és legtöbbször lexikailag is helyesek - gyakran tartalmazhatnak stilisztikai hibákat, a szokásos kifejezés helyett körülírásokat.

3. Felsőfokú (C1 szintű) nyelvtudást mérő vizsga követelményei

3.1. A C1 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élethelyzetekben és/vagy szakmai tevékenység során előforduló tetszőleges, és teljes idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges biztonságos, a célnyelv teljes eszköztárát általában helyesen alkalmazó idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

3.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek, és kompetenciák vizsgálatára irányulhat:

a) a nyelvhasználó egészében és részleteiben is megért igényes, változatos és hosszú szóbeli megnyilatkozásokat is, amely feltételezi a rejtett jelentéstartalmak megértését is;

b) a nyelvhasználó folyamatosan, jól tagoltan, zavaró akcentus nélkül, pontos hangsúlyokkal és többnyire helyes intonációval beszél. A célnyelvre jellemző bonyolultabb szerkezeteket, állandósult szókapcsolatokat természetes ritmusban használja. Elvontabb témákról is folyamatosan - ha nem is szakszerűen - társalog;

c) a nyelvhasználó szövegértése változatos témájú és stílusú írott szövegek esetén is magabiztos, felismeri a lényeges stílusjegyeket;

d) a nyelvtanuló képes mind általános, mind szakmai, mind tanulmányi célokból világos, részletes, jól szerkesztett - a célnyelv szellemének megfelelő - gyakorlatilag hibamentes szöveget alkotni;

e) a nyelvhasználó ismeri az irodalmi köznyelvet, felismeri a nem-standard nyelvváltozatokat és jártassága segítségével képes betartani a célnyelv nyelvi-kulturális szokásait, konvencióit;

f) kétnyelvű vizsga esetén a nyelvhasználó az eredeti szöveg információs tartalmát maradéktalanul, árnyalt magyarsággal és a megfelelő regiszterben adja vissza. Célnyelvű fordítás, tömörítés készítése esetén a célnyelv nyelvi-kulturális normáinak megfelelően, világos és gördülékeny stílusban közvetíti.